

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Kristi himmelfartsdag - torsdag 10. mai 2018

Prekentekest: Luk 24,46-53

Lesetekst I: Dan 7,13-14

Lesetekst II: Rom 10,6-10

En annerledes avskjed

Ord til avskjed

Det er ofte noe spesielt ved en persons siste ord. Vanligvis blir disse sagt på et dødsleie, men i dagens tekst er det annerledes. Jesus er ikke i ferd med å dø. Tvert imot, han snakker i visshet om at døden er beseiret en gang for alle. Likevel er det avskjed. Fra nå av må disiplene klare seg uten at han går rundt blant dem. Han må forklare dem veien videre, og minne dem om hva det er de skal bygge på og sikte mot.

Dermed har disse ordene en ekstra tyngde. Det er store sannheter i konsentrert form. Og hva velger han å si? Jo: at det som er lovet, er oppfylt gjennom ham. At disiplene er vitner, og at de kan forvente å bli utrustet med kraft. Og egentlig er det alt som trenger å bli sagt. De kjenner Jesus, de har sett at det han sier, stemmer. Nå er veien klar: de skal vitne om løftene, oppfyllelsen og utrustningen som Jesus gir.

Det som står skrevet

Jesus viser som vanlig at han kjenner Skriftene godt, både som leser og oppfyller. Det er et nydelig pedagogisk grep der han trekker disiplene inn i det de kjenner så godt, lengter etter og er oppdratt til å bygge livet sitt rundt - før han slår det fast: løsningen står her foran dem. Han har fulgt oppskriften, og nå er resultatet overveldende klart.

Jesus er et forbilde for oss alle når det gjelder å formidle evangeliet til den enkelte på en måte som gir gjenklang. Her er det den jødiske forventingen om Messias som blir rammen for å understreke hva han hadde gjort. I andre sammenhenger går han inn på den enkeltes livssituasjon, samfunnsstrukturer eller urettferdighet. Dette blir en utfordring også til oss. Hvordan kan vi formidle evangeliet på en måte som gir gjenklang for den som lytter, ikke bare for oss selv? Hvordan kan vi vektlegge de svarene folk etterspør, uten at det skal gå på bekostning av kraften i budskapet? Hvordan kan min troshistorie bli en ressurs, og ikke en begrensning, i overføringen av skatten til andre?

Nærværende

I leseteksten fra Romerbrevet står det: «ordet er deg nær». Den setningen kan leses av hvem som helst, og er fremdeles sann. Ordet er nær alle som leser det. Paulus understreker teologien bak det som Jesus viser i sin formidlingsteknikk: budskapet er tilgjengelig for alle. Det må ikke kjempes for, det krever ikke at man er striglet eller godt forberedt. Ordet er der, gratis, ferdig og tilgjengelig. Det er ingenting som er skjult bak en sky, et forheng eller en kode lenger. Det er her.

Opp og ned

Så skjer det: Jesus blir tatt opp til himmelen. Samtidig faller disiplene ned på kne. Helt konkret dramatiseres grunnleggende sannheter. Jesus er oppreist i ære. Vår respons er tilbedelse, på kne og i ærefrykt. Bildet kan, og bør, også utvides. Bakgrunnen for dette er at Jesus valgte å komme ned til jorden. Og følgen av dette er at vi en dag skal reises opp til en evighet hos ham. Han kom ned – vi skal opp. Han er opphøyd – vi svarer med tilbedelse.

Situasjonen gir også gjenklang i en annen tekst disiplene kjenner godt, nemlig denne søndagens andre lesetekst fra Daniel 7. Teksten er et syn om noe som skal komme: en menneskesønn som kommer med skyene, og som får en herskermakt som ikke skal forgå. Disiplene har allerede lært at herskeren er å finne i skyene. Han er en 'menneskesønn' som skal tjenes av alle. Nok en gang gir disiplenes jødiske opplæring dem enda en nøkkel for å forstå hele bredden av hvem Jesus er. Og Jesus viser det for dem klart og tydelig. Ikke bare i ord, men også i handling og situasjon.

Veien videre

Jesu himmelfart er ikke bare en avskjed. Det er et løfte om noe mer. Det er bekreftelsen på seieren som er vunnet, og det er forventningen om at mennesker ikke er forlatt for seg selv. Og forlengelsen av å det å falle på kne er å reise seg opp, vende tilbake til sine, samles og lovprise Gud. Kristi himmelfart er en grunn til glede, ikke til sorg. Det er en start, ikke en avslutning. Og det er håp, ikke fortvilelse. Det er et oppdrag som starter lokalt, men som har globale konsekvenser. Det er noe vi også er del av i dag.

Ingebjørg Nandrup

Høgskolelektor ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole

INandrup@fjellhaug.no